

בבית הדין הרבני האזורי תל אביב יפו

לפני כבוד הדיין:

הרב שלמה שטסמן - אב"ד

המבקש: פלוני (ע"י ב"כ טו"ר הרב יהושע זאב זנד)

נגד

המשיבה: פלונית (ע"י ב"כ עו"ד גלעד בניאל)

הנדון: העברה או פסילה של הרכב או דיין

החלטה

א. לפניי בקשת סרבן הגט מר [פלוני] שאפסול את עצמי מלהמשיך ולדון בענייניו.

בית הדין קיים דיון בבקשה ביום ו' שבט תשע"ד (7.1.2014).

נימוקי בקשת הפסילה שהוגשו בכתב כמו גם השלמת נימוקים שנטענו בעל פה אינם אלא גיבובי שקרים, כזבים וחצאי אמתות.

לאחר שמסירים את הקליפות, מבקש סרבן הגט לפסול את בית הדין מלדון נוכח העובדה שהחלטות שנתן בענייניו, לרבות החלטה בדבר החזקתו במעצר להבטחת התייצבות לאחר שנמלט למעלה משנה וחצי, אינן נושאות חן בעיניו.

על פני הדברים עולה שהבעל וב"כ סבורים, שאם בית דין אינו נעתר לבקשות של סרבן גט אלא נותן החלטות ענייניות - הדבר עולה כדי משוא פנים בדין.

אנחנו מוצאים לנכון להזכיר לבעל, המרבה להביא אזכורים הלכתיים ולגלות פנים בתורה שלא כהלכה, שתפקידו של דיין, ככלל, לעשות משפט וצדק, לשבר זרועות רמות הרשעים ולהציל עשוק מיד עושקו (טור חו"מ סימן א'; ועיינו איוב לח לב; ים של שלמה, בבא קמא, פרק ט סימן ל). בתיק זה תפקידינו כדיינים להציל אשה אומללה מבעל המעגן אותה באכזריות יוצאת דופן.

נוכח העובדה שהבקשה נעדרת כל תשתית עובדתית, כמו גם כל עילה הלכתית או משפטית דוחה אותה בית הדין.

ב. אנו מוצאים לנכון לסקור אבני דרך בתיק.

התיק הועבר לטיפולינו על פי החלטת כבוד ראש אבות בית הדין של תל אביב לפני כשנתיים לאחר שהבעל חויב בגט ע"י כבוד בית הדין הגדול. בית הדין קבע דיונים רבים מספור בעניינם של הצדדים. אף לאחד מהדיונים שנקבעו לא טרח הבעל סרבן הגט להתייצב.

ג. נוכח העובדה כי לפנינו בעל סרבן גט המעגן את אשתו הצעירה ואם ארבעת ילדיו הקטנים ומסרב להתייצב בפני בית הדין, החליט בית הדין כבר לפני שנה ועשרה חודשים בהתאם לסמכותו על פי חוק בתי דין רבניים (קיום פסקי דין של גירושין) התשנ"ה-1995, לתן צווי הגבלה המונעים מהבעל להחזיק או לחדש רישיון נהיגה כמו גם צווים המונעים מן הבעל לפתוח או להחזיק חשבון בנק בדרך של קביעה כי הוא לקוח מוגבל מיוחד כמשמעותו בחוק שיקים ללא כיסוי התשמי"א-1981. בית הדין אף החליט באופן עקרוני לחייב את הבעל במזונות מעוכבת.

ד. כדי להבטיח את התייצבות הבעל לדיונים נתן בית הדין למשטרת ישראל צווים המורים לעצור את סרבן הגט ללא אפשרות שחרור בערבות. בית הדין אף הורה למשטרה לערוך חיפושים אחר הבעל ובמידת הצורך לאתר אותו באמצעות איכון הטלפון הסלולרי.

נוכח העובדה שמשטרת ישראל לא הצליחה לאתר ולעצור את הבעל, הורה בית הדין למחלקה לענייני עגונות בהנהלת בתי הדין להעמיד חוקר פרטי שיאתר את הבעל.

במשך למעלה משנה עשתה המחלקה לענייני עגונות בראשותו של הרב אליהו מימון מאמצים עצומים לאתר את הבעל.

משאבים רבים השקיעה הנהלת בתי הדין בדבר. ארבעה (!) משרדי חקירה נשכרו כדי לאתרו אך סרבן הגט הנמלט - ועל פני הדברים הוא נעזר בבני משפחתו - והמשיך להסתובב חופשי ולהתעלל באשתו.

ה. ביום כ"ד תמוז תשע"ג (3.7.2013), נשאו המאמצים פרי והבעל נעצר ע"י המשטרה. לא למותר לציין שהבעל התנגד למעצר ונהג באלימות והשוטרים נאלצו לפעול בכוח כדי לעוצרו.

נוכח החשש הממשי כי הבעל בסיוע בני משפחתו ישוב וייעלם ויעגן את אשתו לעד, החלטנו להשאירו במעצר עד לסיום סדרת הדיונים בעניינו ללא אפשרות שחרור בערבות.

ו. לצערנו, כל המאמצים שעשינו במשך כחצי שנה לדבר על לבו של הבעל ולשכנעו ליתן גט לא עלו יפה. הבעל בגיבוים ובעידודם של בני משפחתו האמידים מתנה את

נכונותו לסדר גט ב"הסכם גירושין" חד-צדדי שיכלול את כל רצונותיו וגחמותיו המשוונות. ה"הסכם" אותו הוא דורש כולל בין היתר (ויובהר שאין מדובר בטעות הקלדה), העברת משמורת ארבעת הילדים הקטנים אליו כמו גם חיוב האם האומללה בתשלום מזונות ילדים לאב - לא פחות, מלבד ויתורים כספיים נוספים ובלתי הוגנים באופן קיצוני.

אנו מוצאים לנכון להתייחס להתבטאות מקוממת של הבעל שאין זו הפעם הראשונה שאנחנו שומעים בבית הדין, ולפיה האשה "מעגנת את עצמה". מסתבר שאין גבול לעזות הפנים של סרבן הגט המאשים את אשתו בעגינותה בשל סירובה להסכים לדרישותיו ההזויות.

ז. בשל נסיבות שונות שוהה הבעל סרבן הגט לאחרונה במתקן מעצר במסגרתו מסופקים לו שירותי דת לרבות מזון בכשרות מהודרת.

בהחלטה מיום כ"ו טבת תשע"ד (29.12.2013) קבענו כי מציאות שלפיה סרבן הגט יושב ב"כולל" של שירות בתי הסוהר תוך שהוא נהנה מסעודות "בהכשר בד"צ" בעוד אשתו העגונה ממתינה לגט וילדיו נעזבים ורעבים ללחם בלתי נסבלת וחיבת להיפסק באופן מידי.

בית הדין ביקש מהנהלת בתי הדין לפעול ליישום החלטה זו בתוך שבעה ימים.

ח. בימים האחרונים קבלנו הודעה מאגף העגונות בהנהלת בתי הדין, ולפיה בשל סיבות משפטיות שאינן ברורות לנו ממשיך הבעל ליהנות משירותי דת וממזון בכשרות מהודרת.

בנסיבות אלו, סבור בית הדין שיש להעביר את הבעל למתקן כליאה אחר בו לא יסופקו לו שירותי דת המיועדים "לצדיקים" שהוא לא נמנה עמם, גם אם הדבר כרוך בהעברת הטיפול בתיק לבית דין אחר. האשה מסורבת הגט הביעה הסכמתה לכך.

התיק יועבר לכבוד נשיא בית הדין הרבני הגדול לקביעת בית דין אחר שיטפל בתיק.

ניתן לפרסם החלטה זו בהשמטת פרטים מזהים.

ניתן ביום ז' בשבט התשע"ד (08/01/2014).